

Huvud över allting för församlingens skull

Predikan för Kristi Himmelfärd, 2001 – Maj 27, 2001

Text: Efesier 1:16-23

Vissa tidpunkter i historien har blivit milstolpar som markerar inträdet av en helt ny epok. År 1942, till exempel, sattes den första atomreaktionen igång vid universitet i Chicago, och vare sig vi vill det eller ej började atomåldern. År 1957 började rymdåldern när ryssarna skickade iväg Sputnik. Idag ska vi fira minnet av en milstolpe som är större än någon av dem jag just nämnde. Idag firar vi minnet av den händelse som markerar BÖRJAN TILL SLUTET, när världens sista dagar började. I och med Jesu himmelfärd inträdde denna världen i sin slutfas. Messias första ankomst hade skett. Nästa stora händelse ska bli hans andra ankomst vid denna världs undergång.

Det var 40 dagar efter påskdagen. Under dessa 40 dagar hade Jesus visat sig levande för sina lärjungar vid talrika tillfällen och han hade gett många övertygande bevis på att han verkligen hade stått upp från graven. Nu mötte han dem på ett berg utanför Jerusalem. Jesus lyfte upp sina händer och välsignade dem, och inför deras förundrade ögon togs han sedan högre och högre upp i skyn tills ett moln gömde honom för deras blickar. Jesus hade uppstigit!

Att stiga upp har faktiskt en dubbel mening. Vi talar om ballonguppstigning. Då menar vi att den far upp i skyn. Att fara upp är en betydelse av att uppstiga, och Jesus FOR verkligen UPP på himmelfärdsdagen. Men vi talar också om att en kung stiger upp på tronen. När en regerande kung eller drottning dör stiger tronföljaren upp på tronen, säger vi. Med det menar vi att arvingen nu gör anspråk på tronen. Han tar emot kronan, dvs. kunglig makt och höghet. På himmelfärdsdagen steg Jesus upp på Gud Faderns tron för att ta i anspråk herradömet över denna värld.

I vår text inriktar sig Paulus idag på den andra betydelsen av ordet, betydelsen att stiga upp på tronen, dvs. att göra anspråk på makt och höghet. "Gud Fadern satte honom på sin högra sida i himlen, över alla furstar och väldigheter, makter och herradömen, ja, över alla namn som kan nämnas inte bara i denna tidsålder utan också i den kommande. Allt lade han under hans fötter och honom som är huvud över allting gav han åt församlingen" (20b-22a).

Etiketten säger oss att högra sidan är hedersplatsen. Damen går på mannens högra sida. Hedersgästen sitter på värdens högra sida. När man talar om chefens högra hand menar vi att detta uttryck även inbegriper en viss befogenhet att tala och agera å chefens vägnar. När Jesus steg upp till Faderns högra sida lade Fadern allt under hans fötter. Han sa till sin segrande, hjältemodige son: "Min Son, du härskar över universum, jag lägger allting under din makt." Det var det Jesus menade när han innan han lämnade den här världen sa till sina lärjungar: "Jag har fått all makt i himlen och på jorden" (Matt 28:18).

En ung kvinna gav sig i väg till universitetet och lämnade sina krukväxter och guldfiskar för att hennes mor skulle ta hand om dem. Men hennes mamma hade en tendens att vara glömsk. Efter en månad hade alla plantorna dött, och modern skrev och berättade de dåliga nyheterna för sin dotter. När dottern ringde en vecka senare, bekände hennes mamma att alla guldfiskar också var döda. Det blev en lång paus, sedan frågade dottern med en ängslig röst: "Hur mår Pappa?"

Jag är glad att denna mor inte har ansvaret för universum. Jag är glad att jag inte har ansvaret för universum. Ta inte illa upp, men jag är glad att ni inte härskar över världen hellre. Jag är glad att Jesus har uppstigit och nu härskar över allt. I denna förvirrade värld finns det många saker som inte stämmer eller är obegripliga för oss. Men vi kan vara säkra på att de faktiskt är meningsfulla därför att Jesus härskar över alla genom sin allsmåktiga makt.

JESUS ÄR HUVUD ÖVER ALLTING. Det är inte goda nyheter för alla. För dem som hånade och gjorde narr av Jesus är Kristi himmelfärdsdag ännu ett bevis på hur fel de hade och hur dödsdömda de är. För dem som avvisar Jesus nu och förhärdar sina hjärtan inför Bibelns goda nyheter, för dem som vägrar att gå den väg han befallt, är himmelfärdsdagen en dag som injagar skräck i deras hjärtan. Ingen syndare vågar komma nära Guds tron, för Guds helighet och rättvisa skulle förtära honom. En helig, fullkomlig Gud kan inte tåla den syndiga mänskliga rättfärdighetens smutsiga trasor.

Men i Kristus har Guds tron blivit en nådens tron, en källa till oförtjänt kärlek och barmhärtighet. Med hänvisning till vad Jesus förtjänade genom sitt heliga liv och sitt oskyldiga offer på korset kan skyldiga syndare djärvt närma sig Gud och få hel och fri förlåtelse. Genom tro på Jesus kan vi stå inför tronen klädda i dräkter som har tvättats rena genom Jesu blod. Jesus, vår käre Frälsare, vår vän som älskar oss, sitter på Faderns högra sida och ber för oss. Han påminner Fadern om att han till fullo har betalat vår skuld, att han har vunnit åt oss den fulla rätten att vara barn och arvingar till himlen.

För de kristna är Kristi himmelfärdsdag en dag att fira. Vi kan särskilt **GLÄDAS ÖVER ATT JESUS BRUKAR SIN MAKT FÖR OSS.** Paulus säger: "Honom som är huvud över allting gav han åt församlingen, som är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla" (22b-23). Jesus använder sin makt för oss, den kristna kyrkan. När Fadern lade allting under Jesu fötter sa han helt enkelt till sin son: "Styr allting, min son, så att de goda nyheterna om vad du har gjort förkunnas över hela världen. Styr allting, min son, så att kyrkan växer och fler och fler kommer till tro. Styr allting, min son, så att alla troende blir bevarade i tron tills de tryggt kommer till himlen för att ta sitt arv i besittning."

År 325 möttes representanter för kristna kyrkor från hela världen i Nicea. Den nicenska trosbekännelsen är det mest kända resultatet av detta kyrkomöte. Mötet gjorde emellertid också ett annat uttalande också. Det bestämde att knäfall inte skulle tillåtas under tiden mellan Kristi himmelfärdsdag och pingst. Knäfall är ett uttryck för ödmjukhet och sorg över synden. Men himmelfärden är inte en tid för sorg. Detta är en tid för glatt frande. Jesus brukar sin makt **FÖR OSS!**

Kristus regerar över "församlingen, som är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla." Vi syndiga mänskliga varelser är värdefulla för honom. Jesus ser sig inte som färdig förrän den dag då vi alla är hos honom. Så länge vi är kvar i denna värld och därför

skilda från hans tron så menar sig Jesus inte vara färdig. Han regerar med tanke på den dag då du och jag och alla andra i hans familj ska vara hemma med honom i himlen, tillsammans inför hans tron. Han regerar för att föra oss hem i trygghet.

Vi kristna är fullt medvetna om svårigheterna i livet i den här världen. Vi är faktiskt mer medvetna om oro och lidande än de flesta. För det första sänder ofta Satan extra besvär i vår väg för att försöka slå omkull vår tro. Men än mer bekymrar vi oss för oro och lidande runt omkring oss när vi ser vilken onödig bedrövelse och skada folk tillfogar sig själva och andra på grund av att de förkastar Guds vilja. Vi älskar varandra och bekymrar oss mer än de flesta när vi ser andra vålla skada, särskilt som vi vet att Guds ord har hjälp att ge.

Ändå har vi kristna glädje mitt i vår smärta över livets oro och lidande och de förlorades andliga tillstånd. När saker och ting inte stämmer för oss är vi ändå säkra på att det är precis som det ska eftersom Jesus styr allting och fortsätter att verka på ett oförklarligt sätt för att utföra sina under.

Jesus har stigit upp till Faderns högra sida och är nu huvud över allting i församlingen. Det betyder att han just nu styr allt i våra egna liv också. Och han gör gott genom oss. Paulus säger till efesierna och oss: "Hans verk är vi, skapade i Kristus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi ska vandra i dem" (2:10). Gud har förberett ett liv i goda gärningar för var och en av oss. Han leder oss på den vägen och åstadkommer de goda frukter som han vill ska bli resultatet av våra ansträngningar.

Jesus vill leva med oss varje stund tills vi kommer för att leva med honom för evigt. För Jesus sa: "Se, jag är med er alla dagar intill tidens slut" (Matt 28:20). Vår himmelfärdsglädje är den att vi inte behöver gå någonting till mötes utan Kristus, eftersom, som Paulus skrev, "han steg upp över alla himlar för att uppfylla allt" (Ef 4:10).